

Perheen äiti oli taas tehnyt pitkän ja raskaan illan kaupungintalolla, ja hän laahusti väsyneenä kotiin. Oli kylmä, muutama sadepisara napsahdelti hatunlieriin. Talo oli oudon pimeänä, kuistillakaan ei palanut tuttu öljylyhty tervehtimässä häntä lämpöisellä valolla. Hän kaivoi laukustaan pienen taskulampun jolla valaisi tiensä tupaan. Sisällä oli hiljaista, hän katseli ympärilleen, sivuseinustalla oleva parivuode oli tyhjä, ja lasten kamarin ovi näytti olevan hiukan raollaan. Hän siirtyi ovelle ja työnsi sitä varovasti auki, suunnaten valon kohti lasten sänkyä. Sängystä erottui kaksi pientä myttyä, peiton alta pilkisti hiukan vaaleita hiuksia. Valo hänen kädessään värähti, vuoteen reunalla oli käsi, hän käänsi valokiilaa alemmas. Hänen miehensä makasi lattialla sängyn vieressä huopaan kääriytyneenä, toinen käsi kuin suojelevasti nostettuna lasten peitolle. Hän kuuli rauhallisen hengityksen. Äkkiä hän huomasi lattialla jotain valkoista, kuin lumihiutaleita, hän kumartui katsomaan tarkemmin. Valkoisia pieniä paperinpalasia oli ympäriinsä lattialla miehen lähellä, ja toisen käden vieressä lojui isot sakset. Äiti katsoi näkyä mietteliäänä, astui sitten pari askelta peremmälle huoneeseen, nappasi sakset mukaansa, ja palasi tupaan jättäen kamarin oven raolleen. Hän sytytti pöydällä olevan öljylyhdyn, istahti sitten penkille ja otti korista leipäpalan, alkaen mutustelemaan sitä. Pöydällä oli melkein tyhjä paloviinapullo, äiti katsoi sitä, ja hymähti hiljaa. "Kun kunnon ryypyn tätä ottaa iltaisin, niin eivät mitkään bakteerit tai viirukset iske" Niin hänen miehellään oli tapana sanoa, ei hän juoppo ollut, otti vain sen ryypyn tai pari. "Voisi tuo itsellekin joskus hyvää tehdä" äiti ajatteli, ja liikautti jo kättään kohti pulloa, kun jokin kiinnitti hänen huomionsa. Takin hihaan oli tarttunut pieni paperinpala, hän otti palasen sormiinsa, oikoi sitä ja tihrusti tekstiä. Vain pari riviä oli paperissa jäljellä lyhyitä sanoja, kaikki samanlaisia, neljä kirjainta. Hänen sormensa aukenivat, palanen leijui hiljaa pöydälle. Mustunein silmin äiti tuijotti pöydällä olevia saksia, poimi ne käteensä, nousi ylös ja kääntyi kohti kamaria.